Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26491
Copyright: Admont, Benediktinerstift

peccm p mandatū. S cam aū qd lex spūalis ē. ego aū
carnalis sum uenundat sub peccō. Qd enī opor ñ
intelligo. Non enī qd uolo hoc ago. s; qd odi illud
facio. Si aū qd nolo illud facio consentio legi qm
bona ē. Nūc aū iā ñ ego opor illud. s; qd inhabitat
in me peccm. Scio enī qd ñ inhabitat in me. hoc ē
in carne mea bonū. Nā uelle adiacet m. p fice aū bonū
ñ inuenio. Non enī qd uolo bonū hoc facio. s; qd nolo
malū hoc ago. Si aū qd nolo illud facio. ñ ego opor
illud s; qd inhabitat in me peccm. Inuenio q legē
uolenti m face bonū. qm malū m adiacet.
Con delector enī legi dī secdm interiorē hominem. in FRS.
deo aū aliā legē in mēbris meis repugnantē le
gi mētis meæ & captiuantē me in lege peccī q ē in
mēbris meis. Infelix homo ego. qs me liberabit de cor
pe mortis hui. gratia dī. p ihm xm d. n. I gitur ego
ipse mēte seruio legi dī. carne aū legi peccī. Nihil FRS.
q nē dāpnationis est his q sūt in xpo ihū. qui ñ secdm
carnē ambulant. lex enī spīs uite in xpo ihū. liberauit
me a lege peccī & mortis. Nā qd impossibile erat le
gi. in q infirmabat p carnē ds filiū suū mittens in
similitudinē carnis peccī. & de peccō dāpnauit
peccm in carne. ut iustificatio legis impleret in
nob. q ñ secdm carnē ambulam. s; secdm spm. Qui enī
secdm carnē sūt q carnis sapiunt. qui secdm spm q
spīs sūt sentiunt. Nā prudentia carnis in ors ē. pru
dentia aū spīs uita & pax in xpo ihū dno nro qm sa
pientia carnis inimica ē dō legi aū dī ñ ē subiecta.
Nec enī potest. Qui aū in carne sūt. dō placere ñ possūt. Vos
aū in carne ñ estis s; in spū. si tamen spīs dī habitat
in uob. Si q aū spm xpi ñ habet. hic ñ ē eius. Si aū xpus
in uob ē. corp q de mortuū ē ppter peccm spīs uiuū
ppter iustificationē. Qd si spīs eius q suscitauit ihm
a mortuis habitat in uob. q suscitauit dnm.